

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: TN-13S/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200377
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:3022200377.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Maukša (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Kataríny Kochan Morovej a JUDr. Ing. Jitky Mlynarčíkovej PhD., LL.M., vo veci žalobcu A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, D. X, XXX XX E., zast. JANÍČEK LEGAL s.r.o., Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, proti žalovanému Krajský súd v Trenčíne, Námestie sv. Anny 28, 911 50 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. 1Sprl/2904/2022 zo dňa 04. 10. 2022, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie žalovaného Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 1Sprl/2904/2022 zo dňa 04. 10. 2022 a rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. Sprl 474/2022-2 zo dňa 30. 08. 2022 r u š í a v e c v r a c i a Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

II. Žalobca m á nárok na náhradu 100 % trov konania od žalovaného.

odôvodnenie:

Administratívne konanie a napadnuté rozhodnutie

1. Žalobca požiadal e-mailom zo dňa 26. 08. 2022 Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) na základe zákona o slobode informácií o sprístupnenie všetkých zápisníc o pojednávaní z konania sp. zn. 27C/106/2011.

2. Rozhodnutím sp. zn. Sprl 474/2022-2 z 30. 08. 2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) okresný súd žiadosť žalobcu odmietol podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) (ďalej len „infozákon“). V odôvodnení uviedol, že za rozhodovacia činnosť súdu podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona možno považovať postup súdu v konaní, úkony smerujúce k zisteniu skutkového stavu a právnomu posúdeniu, úkony účastníkov aj samotné rozhodovanie súdu, teda informácie nachádzajúce sa v súdnom spise. Výnimkou sú súdne rozhodnutia, ktoré sa verejnosti sprístupňujú v anonymizovanej podobe podľa osobitného predpisu § 82a ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z. Žalobca sa domáhal zverejnenia zápisníc o pojednávaní, ktoré sa týkajú rozhodovacej činnosti súdu, ktorých sprístupnenie je vylúčené. Tieto informácie sú prípustné iba účastníkom konania podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal sprístupnenia požadovanej informácie, alternatívne zrušenia prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu. V odvolaní namietal zmatečnosť argumentácie okresného súdu, ktorý uviedol, že každý má právo na informácie v rovnakom rozsahu, avšak následne uviedol, že zo sprístupnenia sú vylúčené informácie zo súdneho spisu, ktoré sú prístupné len určitým osobám podľa CSP. Ďalej namietal

nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, keďže jediným dôvodom neposkytnutia informácie bolo, že žiadosť zasahovala do rozhodovacej činnosti súdu, hoci predmet žiadosti smeroval voči právoplatne rozhodnutej veci. Tiež namietal nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má právo na informácie, ktoré môžu byť obmedzené len na základe zákonnosti, legitímnosti a nevyhnutnosti, pričom predmet žiadosti žalobcu neobsahoval žiaden z uvedených dôvodov. Povinná osoba mala podľa § 12 infozákona aplikovať princíp selekcie a sprístupniť informácie v možnom rozsahu, čo neurobila bez uvedenia relevantných dôvodov.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 1Sprl/2904/2022 z 04. 10. 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku. V odôvodnení uviedol, že podľa obsahu žiadosti žalobcu (materiálne) nejde o žiadosť o sprístupnenie informácií podľa infozákona, ale o nahliadnutie do spisu, keďže predmetom žiadosti je poskytnutie kópie podstatnej časti súdneho spisu. Na poskytovanie týchto informácií sa nevzťahuje infozákon, pretože podmienky poskytovania upravuje iný zákon (§ 97 CSP) ako lex specialis. Žalovaný považoval fyzické nahliadnutie do spisu za porovnateľné s vyhotovením kópie spisu. Tiež je bez významu označenie podania ako žiadosť v zmysle infozákona, nakoľko by sa takto mohli žiadatelia vyhnúť podmienkam ustanoveným § 97 CSP. Žiadateľ si nemôže vyberať zákonný režim, v ktorom získa informáciu. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžik/3/2020 aj Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžl/7/2016. Podľa žalovaného mal okresný súd posúdiť žiadosť žalobcu ako žiadosť o nahliadnutie do spisu a odstúpiť ju do príslušného súdneho spisu. S ostatnými odvolacími námietkami sa žalovaný vzhľadom na uvedené nezaoberal.

Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov

5.1. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou na Krajský súd v Trenčíne ako správny súd domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie.

5.2. V rámci žalobných bodov uviedol, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy a nesprávne právne posúdeniu, pretože žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutie, pričom vec mu nevrátil na ďalšie konanie ani ju nepostúpil príslušnému orgánu, pretože ju nesprávne posúdil ako žiadosť o nahliadnutie do spisu podľa § 97 CSP. Žalobca sa na okresný súd obrátil so žiadosťou v zmysle infozákona so subsidiárnym použitím Správneho poriadku, nakoľko nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou podľa CSP. Okresný súd v rámci prvostupňového rozhodnutia akceptoval zvolený právny režim, čo nepoprel ani žalovaný, nakoľko o odvolaní rozhodol podľa Správneho poriadku. Postupom žalovaného nastal stav právnej neistoty pretože o žalobcovej žiadosti nebolo doposiaľ rozhodnuté, keďže nedošlo ani k jej posúdeniu podľa § 97 CSP. Hoci správny poriadok neupravuje postup odvolacieho orgánu, ktorý v rámci prieskumu prvostupňového rozhodnutia dospel k záveru, že vec nepatrí do jeho právomoci, mal žalovaný po zrušení prvostupňového rozhodnutia žiadosť postúpiť príslušnému orgánu, najmä ak v odôvodnení sám uznal, že žiadosť mal odstúpiť už okresný súd.

5.3. Podľa žalobcu žalovaný vec nesprávne právne posúdil ako žiadosť o nahliadnutie do spisu podľa § 97 CSP. CSP a infozákon sa uplatňujú súčasne s rozdielnym okruhom subjektov a rozsahom sprístupňovaných informácií a nevylučujú sa (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 1/2018, II. ÚS 92/2017, II. ÚS 522/2021, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/184/2008 a rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR 8As/34/2005). Tiež namietol, že žalovaný sa nevysporiadal s aplikáciou § 11 ods. 1 písm. d) infozákona, pretože nerozlišoval medzi prebiehajúcim a právoplatne skončeným konaním. Žalobca poukázal na početnú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 7Sžik/1/2019, 5Sžik/3/2018, 3Sžik/1/2018, 7Sžik/2/2018, 6Sžik/1/2018, 2Sžik/1/2019, 2Sžik/5/2019 a 2Sžik/6/2019). Podľa žalobcu v právoplatne skončenom konaní bol okresný súd povinný požadované informácie sprístupniť. Záver okresného súdu, že podľa infozákona sa sprístupňujú výlučne súdne rozhodnutia, považoval za nesprávny. Predmetom práva na informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdov môžu byť všetky informácie, pokiaľ nepodliehajú obmedzeniu článku 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (legitímny cieľ a nevyhnutnosť zásahu do práva na informácie), čo nebolo v predmetnej veci splnené (ani skúmané), pretože išlo o právoplatne skončené konanie a o informácie z pojednávania, ktoré boli verejne dostupné. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 1As/98/2008 a nález Ústavného súdu SR II. ÚS 522/2021. Žalobca uviedol, že podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (rozsudky sp. zn. 7Sžik/1/2019 a 6Sžik/1/2018) majú povinné osoby vykonať test proporcionality a podľa § 12 infozákona skúmať materiálny charakter

obmedzenia prístupu k informáciám, čo však v predmetnej veci neurobili a neuviedli, aký legitímny cieľ im bránil informácie zverejniť.

5.4. Podľa žalobcu sú napadnuté rozhodnutia nepreskúmateľné, pretože sa nezaoberali otázkou, prečo je dôvodné požadované informácie žalobcovi neposkytnúť v celom rozsahu, vzhľadom na ich charakter, teda materiálным charakterom obmedzenia prístupu k informáciám v konkrétnej veci (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžik/1/2019 a 3Sžik/1/2017).

5.5. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie oboznámením sa s administratívnym a súdnym spisom a preveriť či sa v administratívnom spise počas administratívneho konania nachádzali požadované informácie a či tieto dokumenty boli z administratívneho spisu vylúčené v súlade s § 23 Správneho poriadku. Správny súd k tomu uvádza, že žalobca na pojednávaní dňa 15. 05. 2024 uviedol, že na vykonaní tohto dokazovania netrvá, a preto ho správny súd nevykonal.

6. Žalovaný navrhol správnu žalobu zamietnuť. Uviedol, že Správny poriadok (§ 59 ods. 2 a 3) mu v rámci odvolacieho konania nedovoľuje postúpiť vec inému než správne mu orgánu (§ 20), a preto nemohol vec postúpiť orgánom súdnej moci. Dodal, že podanie žalobcu bolo podľa č. I. 10 administratívneho spisu postúpené za účelom ďalšieho vybavenia do súdneho spisu 27C/106/2011. Žalovaný zdôraznil, že každé podanie je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a nie je relevantné, že ho žalobca označil ako žiadosť podľa infozákona. Žalobca žiadal sprístupniť všetky zápisnice z pojednávania z čoho nevyplýva požiadavka na sprístupnenie konkrétnej informácie, ale ide o súbor mnohých a rozmanitých informácií a podstatnú časť súdneho spisu. V čase rozhodovania žalovaného nebol pojem informácia definovaný v právnych predpisoch, a preto bolo potrebné vychádzať z výkladu najvyšších súdnych autorít. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5SžI/4/2009 (odobrený Ústavným súdom SR sp. zn. II. ÚS 514/2010) definoval pojem informácia podľa Slovníka spoločenských vied ako správu, údaj, poučenie, ktorú fyzická alebo právnická osoba odovzdáva inej osobe. Informácia je základ komunikácie. Človek ňou získava nové poznanie a komunikuje s inými ľuďmi. Z tohto výkladu nemožno vyvodiť, že informáciou je nevyhnutne aj poskytovanie rôznych dokumentov a ich kópií. Pokiaľ chce žiadajúca osoba získať kópiu celého súdneho spisu alebo jeho podstatnej časti, je podľa žalovaného potrebné postupovať podľa § 97 CSP, ktorý predstavuje osobitnú úpravu voči všeobecnému infozákonu a má prednosť.

7. Žalobca v replike nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nemohol v rámci odvolacieho konania postúpiť vec inému než správne mu orgánu, pretože podľa § 60a Správneho poriadku sa na odvolacie konanie primerane použijú ustanovenia prvej až tretej časti vrátane základných zásad správneho konania, pričom ak prvostupňový orgán disponoval dostatkom právomoci na postúpenie veci inému orgánu verejnej moci (súdu), tak dostatkom právomoci disponoval aj odvolací orgán (žalovaný). Záver žalovaného, že zápisnica predstavuje súhrn informácií, neznamena, že táto podlieha niektorej z výnimiek zo sprístupnenia podľa § 8 až 11 infozákona. Poukázal na to, že relevanciu má výlučne žalobcom zvolený právny režim, v ktorom žiada o sprístupnenie informácií. Opätovne poukázal na rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít o existencii duálneho režimu sprístupňovania informácií zo súdnych spisov podľa CSP a infozákona. Žalovaný dupliku nepodal.

Posúdenie veci správnym súdom

8. S účinnosťou od 01. 06. 2023 prešla pôsobnosť Krajského súdu v Trenčíne ako správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. Správny súd preskúmal správnu žalobu a administratívny spis, na žiadosť žalobcu nariadil pojednávanie na 15. 05. 2024 a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

9. Správny súd sa stotožňuje s námietkou žalobcu, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď žiadosť žalobcu posudzoval ako nahliadnutie do spisu a nie ako žiadosť podľa infozákona. Režimy sprístupňovania informácií podľa infozákona a iných právnych predpisov (vrátane CSP) sa nevyklučujú, ale uplatňujú sa popri sebe. Tento záver vyplýva z nálezu Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 92/2017-26 z 20. 12. 2017 (na ktorý poukázal žalobca) aj z rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Sžik/3/2021 z 29. 09. 2022 (časť IIIA, odseky 17. až 30.), ktorý odkazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 5Sžik/3/2020 a 3Svk/12/2021 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžI/3/2012. Podľa Najvyššieho správneho súdu SR zámerom infozákona nebolo brániť osobám v postupe aj podľa osobitných právnych režimov ani brániť im, aby si zvolili režim infozákona. Vzťah medzi infozákom a osobitnými úpravami nie je vylučujúci a existujú dva svety prístupu k informáciám. Je vecou žiadateľa, aký právny režim poskytovania informácií si zvolí a ak si zvolí režim infozákona,

nie je prípustné ho odkazovať na postupy podľa špeciálnych úprav poskytovania informácií. Infozákon neobsahuje výluky svojho použitia v prípade, ak osobitný právny predpis upravuje sprístupňovanie informácií. Infozákon je na povinné osoby relatívne prísny, nakoľko v krátkej lehote musia žiadosť vybaviť alebo o nevyhovení vydať odôvodnené rozhodnutie. Povinná osoba sa nemôže tomuto prísnemu režimu vyhnúť prekvalifikovaním žiadosti podľa obsahu proti vôli žiadateľa.

10. Ku koexistencii režimu sprístupňovania informácií podľa infozákona a podľa CSP správny súd dodáva, že ide o dva samostatné režimy žiadania o sprístupnenie informácie s iným procesným postupom, iným okruhom oprávnených osôb a s iným možným dosiahnutým výsledkom (rozsahom sprístupnenia informácií). Podľa § 97 CSP môže do spisu bez akéhokoľvek obmedzenia nahliadať a robiť si z neho výpisy a kópie strana a jej zástupca (odsek 1) alebo akákoľvek iná osoba, ktorej to povolí súd, ak sú na to vážne dôvody a práva strany tým nemôžu byť dotknuté (odsek 2). Pokiaľ by žalobca žiadal o sprístupnenie informácie (súdnych zápisníc) v tomto režime, bolo by na rozhodnutí konajúceho sudcu, či mu to ako neúčastníkovi vzhľadom na uvedené zákonné kritériá povolí. V tomto prípade by predmetom sprístupnenia bolo celé znenie zápisníc, prípadne iných častí súdneho spisu bez obmedzenia. Naproti tomu v režime infozákona sa informácie zásadne sprístupňujú, a to komukoľvek, pokiaľ nie je ich sprístupnenie výslovne obmedzené (§ 8 až § 11a infozákona, prípadne osobitné predpisy). Obmedzenie sprístupnenia sa podľa § 12 infozákona vykoná tak, že sa zo sprístupnenia vylúčia tie informácie, ktorých sa obmedzenie týka. V danom prípade by sa obmedzenie mohlo týkať najmä aplikácie § 11 ods. 1 písm. d) infozákona, (ak sa informácie týkajú rozhodovacej činnosti súdu), prípadne osobných údajov, obchodného tajomstva, ochrany osobnosti a iných údajov, ktoré by boli zo sprístupnenia vylúčené.

11. V predmetnej veci si žalobca hneď v žiadosti zvolil režim infozákona, keď uviedol, že informácie žiada na základe „zákona o slobode informácií“. Vzhľadom na vyššie uvedenú rozhodovaciu činnosť, žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď jeho podanie považoval podľa obsahu za žiadosť o nahliadnutie do spisu podľa CSP. Žalovaný mal (ako to urobil okresný súd) posudzovať žiadosť žalobcu v režime infozákona. Preto je napadnuté rozhodnutie nezákonné a je dôvod na jeho zrušenie.

12. Vzhľadom na to, že správny súd skonštatoval, že je dôvodná námietka nesprávneho právneho posúdenia, nezaoberal sa žalobnou námietkou, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní, pretože žalovaný súčasne so zrušením prvostupňového rozhodnutia vec nevrátil na ďalšie konanie ani ju nepostúpil príslušnému orgánu. Keďže žalovaný nemal prvostupňové rozhodnutie z dôvodu prekvalifikovania žiadosti vôbec rušiť, nie je potrebné uvažovať o tom, či mal súčasne vec postúpiť inému orgánu.

13. Žalobca ďalej namietal nesprávny výklad obmedzenia sprístupnenia informácie podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona, nakoľko okresný súd považoval predmetné informácie za súčasť rozhodovacej činnosti súdu. Početná rozhodovacia činnosť, na ktorú poukázal žalobca (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžik/1/2018, 7Sžik/1/2019 a 5Sžik/3/2018) pri posúdení obmedzenia sprístupnenia informácie podľa uvedeného zákonného ustanovenia výslovne rozlišuje, či sa žiadajú informácie v rámci prebiehajúceho konania (živá vec), alebo v rámci právoplatne skončenej veci. Najvyšší súd skonštatoval, že účelom obmedzenia sprístupnenia informácií, ktoré sa týkajú rozhodovacej činnosti súdu, je garantovať nezávislosť súdnictva a vylúčiť tým paralelný priebeh súdneho procesu na verejnosti. Takéto obmedzenie môže trvať iba dovtedy, dokiaľ rozhodovacia činnosť v danej veci prebieha. V právoplatne skončenej veci bude nesprístupnenie informácie predstavovať výnimku, ktorej prípadnú existenciu bude povinná osoba povinná vo vzťahu ku konkrétnemu verejnemu záujmu riadne preukázať a zároveň presvedčivo odôvodniť. Správny súd uvádza, že vzhľadom na uvedené žalovaný aj okresný súd mali primárne skúmať, či predmet žiadosti žalobcu smeroval voči prebiehajúcej alebo právoplatne skončenému konaniu. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia, čo v danej veci predstavuje trvanie súdneho konania do jeho právoplatného skončenia. Správny súd dodáva, že výnimky zo sprístupňovania informácií je vždy potrebné vykladať reštriktívne. Ak išlo o právoplatne skončené konanie a okresný súd mal za to, že sprístupnenie informácie podlieha obmedzeniu podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona, bolo jeho povinnosťou odôvodniť, prečo je v danej veci taký chránený verejný záujem, že by informácia sprístupnená byť nemohla. Takto však okresný súd (a ani žalovaný) nepostupovali a týmito otázkami sa nezaoberali, a preto je dôvodná námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí pre nedostatok dôvodov.

14. Pokiaľ sa žalovaný bránil s poukazom na rozsudky Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžik/3/2020 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sži/7/2016, jeho obrana je nedôvodná, pretože išlo o skutkovo odlišné veci. Vo veci sp. zn. 4Sžik/3/2020 nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácie, a to vyhotovenie a zaslanie fotokópie kompletného vyšetrovacieho spisu vedeného pred bývalou Vojenskou obvodovou prokuratúrou, ako aj vyhotovenie a zaslanie fotokópie s tým súvisiaceho dozorového spisu v trestnom konaní. Vo veci sp. zn. 2Sži/7/2016 bola odmietnutá žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácie, a to kópie všetkých podaní spoločnosti Tesco Stores SR a.s. v konkrétnom súdnom konaní. V obidvoch uvedených veciach (na rozdiel od preskúmvanej veci) boli žiadosti o sprístupnenie informácie posúdené a rozhodnuté podľa infozákona, a teda neboli podľa obsahu posúdené ako žiadosť o sprístupnenie informácie podľa osobitného predpisu. Preto tieto rozhodnutia nemôžu odobriť postup žalovaného, ktorý vyhodnotil, že ide o žiadosť v režime iného zákona (CSP). V obidvoch uvedených veciach bolo navyše poukázané na to, že dôvod nesprístupniť požadovanú informáciu podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona je daný, pretože išlo o prebiehajúce (živé) konania. Preto bolo potrebné chrániť rozhodovaciu činnosť súdov a orgánov činných v trestnom konaní pred neprimeraným zasahovaním verejnosti. Ide teda o odlišnú situáciu, keďže v predmetnej veci žalobca namietal, že konanie, z ktorého žiada sprístupniť zápisnice z pojednávania, je právoplatne skončené.

15. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sži/4/2009 nemožno za informáciu považovať aj poskytovanie dokumentov a ich kópií, správny súd s týmto záverom nesúhlasí. Uvedené rozhodnutie sa týkalo sprístupnenia zvukovej nahrávky zo zasadnutia vlády, pričom jeho nesprístupnenie odôvodnil Najvyšší súd SR najmä tým, že tieto rokovania sú neverejné a poukázal na rozdiel od rokovaní Národnej rady Slovenskej republiky, jej výborov, ako aj na verejnosť súdnych pojednávaní. Uviedol, že vláda zo svojho rokovania zverejňuje iné materiály v súlade s § 5 ods. 4 infozákona a záznam z jej rokovaní neslúži na to, aby bol verejne prístupný, ale na technicko-dokumentačné účely vrátane verifikácie písomného záznamu. Je pravda, že definícia pojmu „informácia“ je uvedená v predmetnom rozhodnutí tak, ako to tvrdil žalovaný, avšak Najvyšší súd SR uviedol, že poskytovanie dokumentov a ich kópií o právnych úkonoch, či rokovaníach nemožno nevyhnutne považovať za informáciu. Z toho konštatovania nemožno ustáliť, že akýkoľvek dokument nemožno automaticky považovať za informáciu, ale len, že za určitých okolností nemusí ísť o informáciu podľa infozákona. Je pravda, že pojem „informácia“ nebol v infozákone v čase vydania napadnutého rozhodnutia definovaný. Táto definícia bola do zákona vložená novelou č. 428/2022 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2023 v rámci § 4 ods. 3 infozákona tak, že informáciou je akýkoľvek obsah v akejkoľvek forme zaznamenaný na akomkoľvek hmotnom nosiči, najmä obsah písomného záznamu v listinnej podobe, obsah písomného záznamu uloženého v elektronickej podobe alebo obsah záznamu zvukovej, obrazovej alebo audiovizuálnej podobe. Podľa dôvodovej správy k uvedenej novele sa spresnila definícia informácie, aby bolo zrejmé, že pod tento pojem nepatria informácie, ktoré boli len myslené, alebo vyslovené a zároveň bolo zámerom zamedziť situáciám, aby povinné osoby požadovali od žiadateľa presne špecifikovať, ktorú informáciu z daného dokumentu požaduje, nakoľko sa stávalo, že niektoré povinné osoby zastávali názor, že dokument, rozhodnutie alebo zmluva nie sú informáciou. Z uvedeného vyplýva, že definovaním pojmu informácia v infozákone nedošlo od 01. 01. 2023 k zmene obsahu právnej úpravy, ale len o sprecizovanie textu zákona. Preto zápisnicu zo súdneho pojednávania je potrebné považovať za informáciu v zmysle infozákona, a to aj v znení účinnom pred 01. 01. 2023.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP zrušil správny súd aj prvostupňové rozhodnutie, nakoľko vada nepreskúmateľnosti skonštatovaná v odseku 13. tohto rozsudku sa týkala aj tohto rozhodnutia. Podľa § 191 ods. 4 správny súd vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku. Úlohou okresného súdu bude posúdiť žiadosť žalobcu v režime infozákona a dôsledne skúmať, či sú v predmetnej veci splnené zákonné podmienky na nesprístupnenie informácie podľa § 11 ods. 1 písm. d) infozákona, najmä, či sa požadované informácie týkajú prebiehajúceho alebo právoplatne skončeného súdneho konania vec. V závislosti od vyriešenia tejto otázky následne okresný súd v súlade so závermi uvedenými odseku 13. tohto rozsudku rozhodne, či existuje dôvod na obmedzenie sprístupnenia informácií s tým, že v právoplatne skončenej veci bude nesprístupnenie informácie predstavovať výnimku, ktorej prípadnú existenciu bude povinný riadne preukázať a presvedčivo odôvodniť vo vzťahu ku konkrétnemu verejnemu záujmu. Pokiaľ okresný súd dospeje k záveru, že je dôvod na akékoľvek obmedzenie sprístupnenia informácie podľa § 8 až 11a

infozákona, je potrebné toto obmedzenie aplikovať výlučne na informácie, ktorých sa týka a nie na požadované informácie ako celok.

17. Podľa § 167 ods. 1 SSP priznal správny súd žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, právo na náhradu 100 % trov konania od žalovaného. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 175 ods. 2 SSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia na Správny súd v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.